

VILA

berta (c. 1920).

DOC. ANT. 966: *Villa Abundant* (MarcaH., 886); 1017: *en villa Abundanti* (MarcaH., 999); 1018: *Villa Bundanti* (Mons. x, 262); 1092, *Sancte Marie de Villa Bundanti* (Mons. xvi, 149); 1151: *Villa Auvoanant* (Mons. xv, 370); 1359: *Vilaonant* (CoDoACA xii, 96); 1362: *par. Ste. Marie de Villabonanto* (Alsius, Nom., 235); 1691: *Beatae Mariae de Vilanant* (Mons. xvi, 249).

PARÒNIMS. *Can Bundanci*, mas del terme de Castellfollit de la Roca, situat a l'esquerra de la carretera de Castellfollit a Oix (Cor. 1932).

ETIM. Del ll. VILLA ABUNDANTI > *Vilaonant* > *Vilanant* (DECat. ix, 578b52-53). ABUNDANTI és el genitiu arcaic del NP ll. ABUNDANTIUS (Aeb., Top., 18). J.F.C.

VILA-ROMÀ

Veïnat agre. a St. Joan de Palamós. És Sta. Eugènia de Vila-romà.

MENC. ANT. 1275: *Vilaromans* cit. amb *Valllobrega* (BABL iv, 512); 1328: cit. junt amb *Saus* (veg. aquest). Aebischer dóna cites de *Villa romano* a. 1278, 1350 i 1362 (Top. 19); 1359: *Vilaromà* (CoDoACA xii, 92, 103). Cites del NP *Romanus* en Aebischer, l. c.

VILOBÍ

I.: *V. d'Onyar*, poble de la Selva, uns 15 k. al SO. de Girona, a mig camí de Caçà a Santa Coloma.

PRON. *bilubí* a Caldes i a Sta. Coloma (Casac. 1920).

MENC. ANT. 882: «*basilicam de Villam Albiní*» (Monsalv. xviii, 206); 1064: «*parr. Sti. Stephani de Villa Albiní*» (Villan., Vi. Li. xii, 303); 1131: *Villam Albiní* (CoDoACA iv, 3; i MarcaH. c. 1272); S. xiii: (Cart. de Roca-rossa, § 152); 1359: *Vilalbi* (CoDoACA xii, 90); 1362: «*par. S. Stephani de Vilaubino*» *Llibre Verd* (Alsius, Nom. 238).

-II., *Vilobí del Penedès*, poble 6 k. NO. de Vilafranca. MENC. ANT. 1359: *Vilaubí* (CoDoACA xii, 30).

-III., *Vilaubí*, pda. te. Vimbodí, co. de Barberà (IGC); 1193: «*ego Petrus de Vilalbino*» entre propietaris de Vimbodí (Cart. de Poblet, p. 37). D'un dels tres poblets (els últims) vindrà el cogn. *Vilalbí* doc. Tortosa, a. 1341 (BABL xi, 427).

Format amb el NP ALBINUS, que ja es troba en temps romans (ThLL xv, 1010-1). Ja Aeb. Top. 19.

ε)VILA, compost amb noms de persona d'origen germànic.

VILABERTRAN

Poble empordanès 3 k. NE. de Figueres.

PRON. *biləbərtrān* a Figueres (amb gentilici *Vilabertranencs*) (Casac. 1920); id. a Llançà (xxii, 109b8).

MENC. ANT. 1058: consagr. de l'esgl. Ste. Marie *Vilabertrandi* (Esp. Sagr. xlv, 275); 1090: Sta. Maria de *Villa Bertran* (Mor. xxxvi, 21); 1110: (Hist. Lgd. v, 1529); 1116: Butlla de Pasqual II adjudicant a la canonja de *Vilabertran* 6 esgl. de l'alt Empordà (Esp. Sagr. xlv, 98); 1145: Bg. abbas *Ville Bertrandi* (doc. de l'Arx. Sols); 1176: butlla adjudicant-li altres 4 esgl. entre elles la de *Figueres* (Esp. Sagr. xvi, 258); 1280: *Vilabertran* (ibid); 1295: «*ad Villa Bertrandi*» van casar-se Jaume II i la seva muller (P. de Bofarull, *Los Condes Vind.* ii, 254; Finke, *Acta Ar.* i, 91, ii, 48); 1316: monast. de *Vilabertrando* (Esp. Sagr. xxiv, 316); 1359: *Vilabertran* (CoDoACA xii, 169); 1362: *Vilabertrando* (Llibre Verd, Alsius, Nom. 231; Mons. xvii, 246).

Amb el comuníssim NP Bertran, b. ll. BERTRANDUS 1031 (Mas, *NHBna.* iv, 32), germ. BERHTHRAMN (Först, 296). Aebischer (Top. 13) traeix una estranya ignorància dels fets catalans, en suposar que no era nom arrelat a Catalunya (!).

VILACARLE

Llogaret de l'alta Ribagorça, a la confl. del riu de Les Viles de Turbó amb l'Isàvena, mun. de Torlaribera (veg. E.T.C. ii, 107, 130); *Vilacarli* en la llista de pobles de l'arxipr. de Roda, i *Vilacarli, -arle*, en un altre passatge: Pach, *Reseña Hist. de Roda*, pp. 23 etc.. Oït *bilakárje* a Llaguarres i a Gavàs (xix, 8,9; xvii, 57).

MENC. ANT. c. 906?: *Vilacarle* (SerranoS., *N.H.Rbga.* 257); 910: «*Sig. Burellus de Villacarle teste*» (id. ib. 257); 981: Dacho de *Villa Carle* (id. ib. 435); 1067: *Villa Carli* (id. ib. 435); 1067: *Villa Carli* (id. 492); 1126: Martin de *Vila Carlo* (EEMCA v, 543); 1238: Bonet de *Villa Carla* (MDuque, *Docs. Ovarra*, 176.30). Doc. apòcrif escrit el S. xiii: *Villa carle* (SerranoS., o. c. 219); 1280: *Villa Carles* (Rat. Decim. i, 134); 1495, fogatge: la *Villa de Carles* 6 focs; 1620: *Vilacarle* (Bu. Ass. Exc. Cat. xi, 126).

És clar que és format amb el gen. del NP. KARL, fr. *Charles* b. ll. CAROLUS, d'ús tardà generalment a Cat., però a l'alta Ribagorça penetraria poc o molt per la infl. de Tolosa. El mateix personatge devia tenir terres a *La Pobra de Roda*, que és adjacent (uns 7 k. riu